

nika, nego je bil Hozhevar, ki je živel in delal, lahko rečemo noč, in dan samó za svojo šolo, kateri je napósled žrtvoval svoje zdravje in življenje!

Toda pokojnega Hozhevarja je poleg neskončne pridnosti dičila še druga krepost, ki ni takó navadna pri visokih gospodih — dičilo ga je zlasti njegovo dobro plemenito srce! In to je pogladilo marsikatero ostrino strogih šolskih paragrafov bodisi nasproti mudljivim občinam, bodisi nasproti učiteljem, ter marsikomu v sili naklonilo lepo pomoč.

Ako pa je delovanje Hozhevarjevo raztezalo se na vse strani našega šolstva in je bil v njegovih rokah združen do malega ves njega napredek, vendar je mož tudi deloval tudi v drugih strokah svojega uradniškega posla deloval neumorno deloval takó vspešno, da mu je zagotovljena hvaležnost vse dežele Kránske in njenih prebivalcev. Slava vrlemu móžu!

Levstik in Hozhevar. Levstik in pokojni vladni svetovalec Hozhevar sta bila glavna prijatelja. Oba Laščana, znana iz šolskih let, hodila sta pozneje vsak svoj pot, imela vsak svoj različen posel, nista sicer mnogo občevala, vendar sta postala vselej, kadar sta se srečala na ulicah, ter se dolgo menila o mestnih in zlasti — vélikolaških dogodkih. Ko je leta 1875. umrl Hozhevarju oče, naprosil je Levstika, naj pokojniku naredi grobni napis. Levstik je prijatelju izpolnil prošnjo. Dotični napis na grobnem spomeniku na vélikolaškem pokopališči slóve takó:

Spredaj se čita:

»Tukaj počiva
JARNEJ HOČEVAR
 iz Velikih Lašč,
 umrl 4. novembra 1875. l.
 v 71. letu svoje dobe,
 in njegova žena
MARIJA PODBOJ-eva
 umrla 6. oktobra 1865. l.
 v 58. letu svoje dobe.«

Na levi strani:

»Krščanski sva živela,
 Otroke zvésto preskrbela,
 Sosedom rada pomagála,
 Potrébnih nésva odganjála:
 O znanec ljubi! prosi zdaj,
 Da prideva v nebeški raj!«

Na desni strani:

»Hvaležen ves obili ród,
 Ki Vaju korenin je cvétje,
 Spominja Vaju se dobrót:
 Otróci, vnuki, snáhe, zétje
 Solzé prelivajo za Vama,
 Ki Vaju skriva tiha jama.«

Na zadnji strani:

»Večni mir in pokoj
 Vama daj milostivi Bog,
 In večna luč Vama sveti!«

Šolska slovnica slovenska. Kdor uči v šoli slovenski jezik, ali kdor pregleduje raznovrstne šolske knjige naše, ta bridko čuti veliko zmešnjavo v pravopisji, nepravilnost v slovniških oblikah, zmedeni besedni red in nedoslednost v vsem pisanji, ki se košati po raznovrstnih učnih knjigah slovenskih. Želja po dobri, dovršeni, recimo normalni